

ISSN : 2985-0398 (PRINT)
ISSN : 2985-0401 (ONLINE)

วารสาร สหวิทยาการรัฐศาสตร์

JOURNAL OF INTERDISCIPLINARY
POLITICAL SCIENCE

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2568

Vol.3 No.2 May-August 2025

ชมรมการบริหารสาธารณะ
Public Administrators Club

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล ชื่อและที่อยู่อีเมล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์
จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อ
วัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

Journal of Interdisciplinary Political Science

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ สหวิทยาการด้านการจัดการภาครัฐ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมศาสตร์ การเมืองการปกครอง และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย: วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

ภาษาอังกฤษ: Journal of Interdisciplinary Political Science

Website: <https://so17.tci-thaijo.org/index.php/JIPS>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ จะตีพิมพ์บทความในด้านการจัดการภาครัฐ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองการปกครอง การจัดการท้องถิ่น และสังคมศาสตร์

กำหนดพิมพ์

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน)

ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม)

ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม)

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) และบทความในวารสารฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบของเจ้าของบทความซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

เจ้าของ

ชมรมการบริหารสาธารณะ

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัณฑิต ศรีเอชั่น

40/315 หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

บรรณาธิการบริหาร

รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บรรณาธิการ

ดร.อำนาจ บุญรัตน์โมตรี

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.ปธาน สุวรรณมงคล

นักวิจัยอิสระ

รศ.ดร. วิจิตรา ศรีสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง

ผศ.ดร. สมภาพ ระวังบุทกซ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.นพพล อัครฮาด

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ดร.เบญจ์ พรพลธรรม

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ฝ่ายประสานงาน/ดำเนินการ

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

Email: journalips01@gmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ (Journal of Interdisciplinary Political Science) จัดทำขึ้นโดยชมรมการบริหารสาธารณะ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา ในมิติทางด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองการปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นโยบายสาธารณะ สังคมวิทยา และมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันวารสารกำลังพัฒนาเพื่อเข้าสู่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัยและนักศึกษาระดับบัณฑิต ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์ของกองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

โดยทางวารสารขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจส่งบทความลงพิมพ์ในวารสารนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้นสุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกองบรรณาธิการขออภัยไว้ด้วยความยินดียิ่ง

กองบรรณาธิการขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทความให้เป็นไปตามมาตรฐานเพื่อการพัฒนาวารสารเข้าสู่การรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ต่อไป

อ. ทช

ดร.อำนวย บุญรัตน์ไมตรี

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย

การนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกภูมิทัศน์ของสำนักงานอัยการคดีเยาวชน และครอบครัว จังหวัดหนองบัวลำภู	1
<i>Quality Implementation of the Justice Administration Policy of the Juvenile and Family Prosecutor's Office, NongBuaLamphu Province</i>	

วัชรินทร์ เชื้อกลางใหญ่

Watcharin Chuaklangyai

นวัตกรรมจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	9
<i>Management innovation Revenue of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization, Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province</i>	

ปฎิภาณ ลีลาวัฒน์

Patipan Leelawat

การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี	20
<i>Competence Managerial Development Khao Krapook Subdistrict Administration Organization Thayang District Phetchaburi Province</i>	

อาทิตยา บังสันเทียะ

Attitaya Bungsunthea

การนำนโยบายด้านการอำนวยความยุติธรรมไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและ
ครอบครัว จังหวัดหนองบัวลำภู

Implementation of the Justice Administration Policy of the Juvenile
and Family Prosecutor's Office, NongBuaLamphu Province

วัชรินทร์ เชื้อกลางใหญ่

Watcharin Chuaklangyai

E-mail: watcharin.sj23@gmail.com

Received 26-08-2025; Revised 31-08-2025; Accepted 31-08-2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อสำรวจการดำเนินนโยบายการอำนวยความยุติธรรมของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู (2) เพื่อระบุปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการอำนวยความยุติธรรมไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู (3) เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการนำนโยบายด้านการอำนวยความยุติธรรมไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คน ได้แก่ บุคลากรสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู บุคลากรสำนักงานศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรภายในจังหวัดหนองบัวลำภู บุคลากรของสำนักงานสถานพินิจเด็กและเยาวชนจังหวัดหนองบัวลำภู เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูลแบบแก่นสาระ (Thematic Analysis) ผลการวิจัย (1) การดำเนินนโยบายการอำนวยความยุติธรรมของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู ดำเนินการภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาพ.ศ. 2553 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการอำนวยความยุติธรรมไปปฏิบัติ พบว่า วัตถุประสงค์ของนโยบายที่มีความชัดเจน ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพและด้านบุคลากรมีความเพียงพอและเหมาะสม และการสื่อสารเป็นไปด้วยความราบรื่นและได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี และ (3) แนวทางพัฒนาการนำนโยบายด้านการอำนวยความยุติธรรมไปปฏิบัติ พบว่า ควรมุ่งเน้นนโยบายด้านการคุ้มครอง แก้ไขบำบัดฟื้นฟูการกลับคืนสู่สังคมมากกว่าการลงโทษ ควรฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรและส่งเสริมให้มีความตระหนักรู้ตามแนวนโยบายให้มากขึ้น

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ การอำนวยความสะดวก สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว จังหวัดหนองบัวลำภู

Abstract

This research has the following objectives: (1) to examine the implementation of the justice administration policy of the Juvenile and Family Prosecutor's Office NongBuaLamphu Province; (2) to identify the factors affecting the success of the implementation of the justice administration policy of the Juvenile and Family Prosecutor's Office NongBuaLamphu Province; and (3) to propose guidelines for developing the implementation of the justice administration policy of the Juvenile and Family Prosecutor's Office NongBuaLamphu Province. This research is qualitative. The key informants, totaling 10 people, were personnel from the Juvenile and Family Prosecutor's Office NongBuaLamphu Province personnel from the Juvenile and Family Court Office NongBuaLamphu Province, investigators from police stations within NongBuaLamphu Province, and personnel from the NongBuaLamphu Juvenile and Family Probation Office. Data were collected through in-depth interviews and analyzed using thematic analysis. The research results revealed that (1) the implementation of the justice administration policy of the Juvenile and Family Prosecutor's Office, NongBuaLamphu Province was carried out under the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560 (2017) the Juvenile and Family Court and Procedure Act B.E. 2553 (2010), the Office of the Attorney-General's Regulation on Criminal Procedure B.E. 2553 (2010), and the 20-year National Strategy Plan; (2) the factors affecting the success of the implementation of the justice administration policy were found to be the clarity of the policy objectives, the efficiency of technological resources and the adequacy and appropriateness of personnel, and the smooth communication and cooperation and (3) the guidelines for developing the implementation of the justice administration policy were found to be that the policy should focus more on protection, rehabilitation and reintegration into society rather than punishment, and that training should be provided to personnel to raise awareness of the policy.

Keywords: Policy implementation, justice administration, office of the attorney general for juvenile and family affairs, Nong Bua Lamphu province

บทนำ

ภายใต้กรอบการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมของไทยนั้นซับซ้อนและมีหลายแง่มุมโดยมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ภายใต้รัฐธรรมนูญนี้ องค์การอัยการมีบทบาท

สำคัญในการดำเนินคดีและการรักษาความเป็นธรรม โดยพนักงานอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระ รวดเร็วและเป็นกลาง นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังกำหนดให้รัฐต้องจัดระบบการบริหารงานใน กระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลัก ในกระบวนการยุติธรรมที่มีหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญา และให้ความเห็นทางกฎหมายแก่รัฐบาลและ หน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ

ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบันมีความเสื่อมถอยทางจริยธรรมและศีลธรรม มีอาชญากรรมและยา เสพติดคุกคาม โดยเฉพาะการกระทำผิดในเด็กและเยาวชนที่เพิ่มขึ้น สาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม ปัญหาครอบครัวและอิทธิพลจากสื่อ กฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันอาจไม่ สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้กระทำผิดใช้เด็กเป็นเครื่องมือหรือหลบเลี่ยงความ รับผิดชอบ นอกจากนี้ การคุ้มครองเด็กที่มากเกินไปก็อาจส่งผลกระทบต่อระบบกฎหมายและสังคมใน อนาคตได้ อีกทั้งการแก้ไขปัญหาก็ไม่ได้มุ่งเน้นแค่การลงโทษ แต่รวมถึงการฟื้นฟูเด็กและเยาวชนให้ กลับมาเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อสังคม อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้กฎหมายและการอำนวยความสะดวก ยุติธรรมยังคงมีความท้าทาย เช่น การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมปัญหาการทุจริต และข้อจำกัดของ กฎหมายที่ล้าสมัย การแก้ไขปัญหานี้จึงมีความสำคัญเพื่อให้กระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพและ น่าเชื่อถือมากขึ้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะยังคงเผชิญกับอุปสรรค และความท้าทายที่ต้องแก้ไข เช่น ข้อจำกัดของกฎหมาย การประสานงานระหว่างหน่วยงาน และการ บังคับใช้มาตรการที่เหมาะสมกับสถานการณ์

จากปัญหาดังกล่าวการนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมของสำนักงานอัยการสูงสุดไป ปฏิบัติภายในสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภูให้บรรลุตามภารกิจที่ สำนักงานอัยการสูงสุดได้วางไว้ นอกจากนี้ ยังสามารถช่วยให้เห็นถึงข้อเสนอแนะและแนวทางในการ พัฒนาระบบการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันได้ ผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะศึกษา การนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคดี เยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจการดำเนินนโยบายการอำนวยความสะดวกยุติธรรมของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและ ครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อระบุปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมไป ปฏิบัติของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู
3. เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมไปปฏิบัติของ สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู

การทบทวนวรรณกรรม

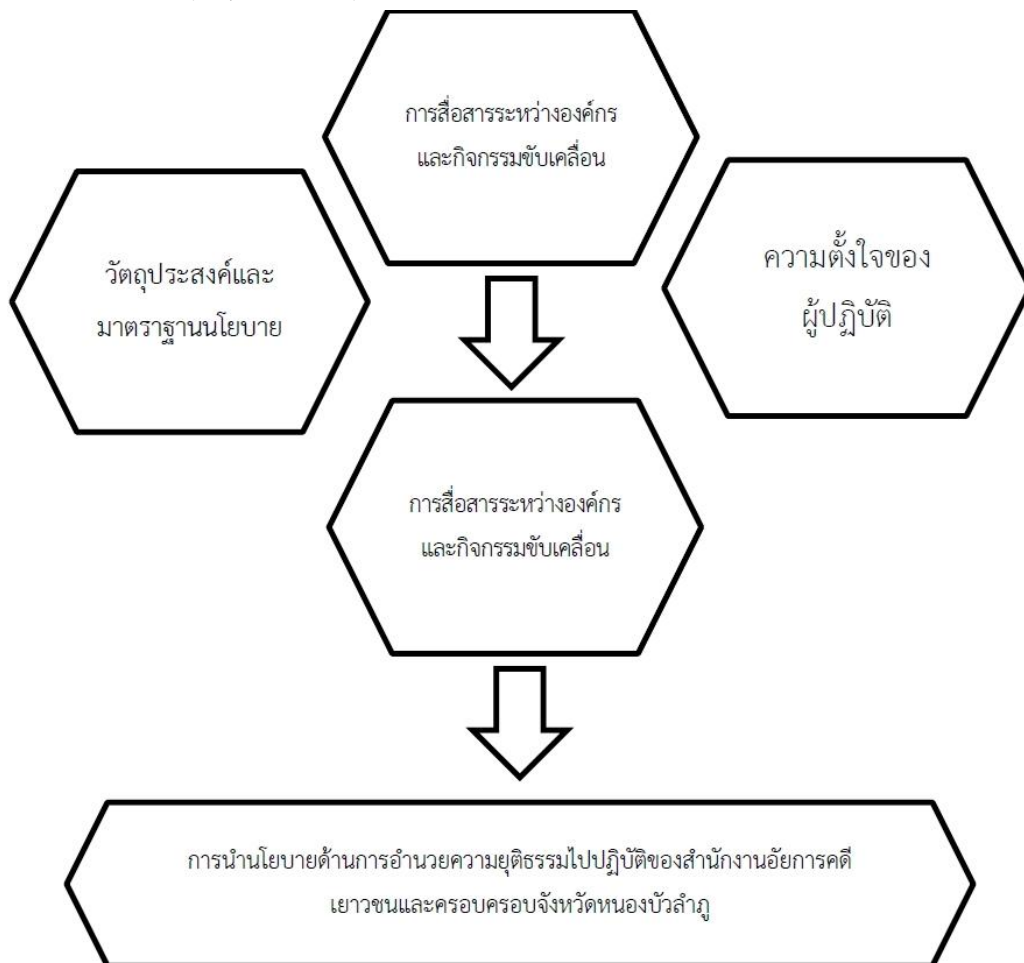
แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติ วรเดช จันทรศร (2551) ได้อธิบายเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ว่าเป็นเรื่องของการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ หรือสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยมีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมและการปฏิบัติปฏิสัมพันธ์ของบุคคล กลุ่มบุคคล สมรรถนะ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมการเมืองรวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นและอาจมีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติมี 3 กลุ่ม คือ (1) ทฤษฎีบนลงล่าง (Top-down) (2) ทฤษฎีล่างขึ้นบน (Bottomup) และ (3) ทฤษฎีผสม (Hybrid) ซึ่งทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้ง 3 กลุ่ม มีลักษณะที่สำคัญแตกต่างกัน (Pulzl & Treib, 2007, อ้างถึงใน เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551) ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในเชิงทฤษฎีซึ่งอยู่ในรูปของตัวแบบเชิงทฤษฎีของการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วย ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn มีด้วยกัน 6 ปัจจัย ดังนี้ Van Meter & Van Horn (1975) ได้แก่ (1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายที่ดีควรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมและวัดผลได้ เพื่อให้การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ (2) ทรัพยากรของนโยบายที่ดีต้องมีทรัพยากรที่เพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณ กำลังคน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ (3) การสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับให้เป็นไปตามนโยบาย การสื่อสารระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีความชัดเจนโปร่งใส และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจที่ตรงกันและสามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน (4) ลักษณะของหน่วยงานหรือองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีโครงสร้างองค์การที่เหมาะสม มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีทรัพยากรที่เพียงพอ (5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้น จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ในการกำหนดนโยบาย และวางแผนการดำเนินงาน (6) ทศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ความเข้าใจในนโยบาย มีทัศนคติที่ดี และมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยใช้ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ แวน มิเตอร์ (Van Meter) และแวน ฮอร์น (Van Horn) ปี ค.ศ. 1975 ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสาร

ระหว่างองค์กรและกิจกรรมขับเคลื่อน หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เจือปนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ดังในรูปต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คัดเลือกโดยใช้เกณฑ์คุณลักษณะของประชากรที่ต้องศึกษาโดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจงประกอบด้วย 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มที่ 1 บุคลากรสำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มที่ 2 บุคลากรสำนักงานศาลยุติธรรมจังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มที่ 3 บุคลากรสำนักงานตำรวจภูธรจังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มที่ 4 บุคลากรสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวนทั้งหมด 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured) โดยมีกระบวนการในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1.1 วางโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การดำเนินนโยบายการอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกไปปฏิบัติ

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกไปปฏิบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจาก 3 แหล่ง ดังนี้

การสัมภาษณ์เชิงลึก Indepth – Interview โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) ใช้การพูดคุยในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใช้การซักถามของข้อมูลและแสดงความคิดเห็นควบคู่ไปกับการสังเกตการณ์ (Observation) ใช้การสังเกตการณ์ทั้งแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการสัมภาษณ์จะทำการอธิบาย วิธีการตอบอย่างละเอียดแก่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เมื่อเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ ของข้อมูลที่ได้รับและความชัดเจนของข้อมูลทั้งหมด หากข้อความใดไม่สมบูรณ์จะสัมภาษณ์เพิ่มเติมอีก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ตามแบบสัมภาษณ์และนำข้อมูลที่ได้รับประมวลและวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบแก่นสาระ (Thematic Analysis) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ โดยเฉพาะในขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์หรือการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกไปปฏิบัติ รวมถึงการจัดหมวดหมู่และแยกประเด็นสำคัญที่ต้องการเพื่อสร้างความชัดเจนที่เกิดขึ้นจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา เพื่อใช้ข้อมูลดังกล่าวมาตีความตามวัตถุประสงค์และเชื่อมโยงไปสู่แนวคิดและทฤษฎีที่ทำการศึกษาโดยสรุปในลักษณะในแบบการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. เพื่อสำรวจการดำเนินนโยบายการอำนวยความสะดวกของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู ผลการศึกษาพบว่า การนำนโยบายด้านการอำนวยความสะดวกไปปฏิบัติ เน้นนโยบายภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.2553 ดำเนินการภายใต้หลักความโปร่งใส เป็นธรรม เท่าเทียมกัน มีกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินนโยบายที่ชัดเจน สามารถดำเนินงานตามแนวนโยบายได้บรรลุเป้าหมายตามแผนการปฏิบัติราชการที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย มีการ

กำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและมีการประสานงานด้วยความราบรื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ไทรงามเอี่ยม (2566) ได้ศึกษา การนํานโยบายการบริหารงานของสำนักงานอัยการสูงสุดด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมไปปฏิบัติผลการศึกษาพบว่า ด้านมาตรฐานและแนวทางในการดำเนินนโยบายการบริหารงานของสำนักงานอัยการสูงสุดด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชน มีความชัดเจน และมีมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบายการบริหารงานของสำนักงานอัยการสูงสุดด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชน มีความชัดเจนเข้าใจง่าย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. เพื่อระบุปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนํานโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจนมีการกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบาย สามารถบรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทรัพยากรนโยบาย ด้านบุคลากรมีความเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ อีกทั้งการนำเทคโนโลยีและสารบบคดีมาสนับสนุนการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานมีความตั้งใจและทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานและตระหนักรู้ในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง ให้ความสนับสนุนในการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานตามนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุพงศ์ มาลัยน้อย (2565) ได้ศึกษาการนํานโยบายต่อต้านข่าวปลอมไปปฏิบัติกรณีศึกษา ศูนย์ต่อต้านข่าวปลอมประเทศไทย ผลจากการศึกษา พบว่าการสื่อสารระหว่างหน่วยงานปฏิบัติสามารถทำได้ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ มีการสื่อสารและติดตามความคืบหน้าในการทำงาน รวมถึงมีการจัดเจ้าหน้าที่ให้การสนับสนุนอยู่ตลอดเวลา บุคลากรที่ปฏิบัติงานในศูนย์ต่อต้านข่าวปลอมประเทศไทย มีความพร้อมในเรื่องของทักษะ และสมรรถนะในการทำงาน แต่มีปัญหาในศูนย์ประสานงานประจำหน่วยงานที่มีภาระงานที่มากเกินไปจากงานประจำที่มีอยู่เดิม

3. เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการนํานโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหนองบัวลำภู

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะในการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและประสานงานด้านคดีเยาวชนในชุมชน โดยการจัดตั้งหน่วยบริการหรือศูนย์ย่อยในระดับอำเภอ เพื่อให้ประชาชนและผู้ปกครองสามารถเข้าถึงข้อมูลกฎหมาย การให้

คำปรึกษา และบริการฟื้นฟูเด็กและเยาวชนได้สะดวกมากขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

2. จัดอบรมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดการฝึกอบรมบุคลากรของสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ครอบคลุมด้านกฎหมายใหม่ เทคนิคการสอบสวนคดีเยาวชน การสื่อสารเชิงจิตวิทยากับเด็กและครอบครัว รวมถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานคดี เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญและความเข้าใจเชิงลึกในบทบาทหน้าที่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) นอกจากบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ควรเก็บข้อมูลจาก เด็กและเยาวชน ครอบครัว ผู้ปกครอง ครู นักสังคมสงเคราะห์ และชุมชน เพื่อให้เห็นมุมมองที่ครอบคลุมและลึกซึ้งขึ้น

2) ทำวิจัยเฉพาะด้านเกี่ยวกับ ระบบสารสนเทศคดีดิจิทัลและฐานข้อมูลผู้ต้องคดีเยาวชน เพื่อวัดผลลัพธ์ด้านความรวดเร็ว ความโปร่งใส และความพึงพอใจของประชาชน

3) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือระหว่างสำนักงานอัยการ ศาลเยาวชน สถานพินิจ ตำรวจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อออกแบบโมเดลการทำงานเชิงบูรณาการที่เหมาะสมกับบริบทไทย

เอกสารอ้างอิง

เบญจวรรณ ไทงามเยี่ยม. (2566). *การนำนโยบายการบริหารงานของสำนักงานอัยการสูงสุดด้านการอำนวยความสะดวกความยุติธรรมไปปฏิบัติ*. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิตแขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ภาณุพงศ์ มาลัยน้อย. (2565). *การนำนโยบายต่อต้านข่าวปลอมไปปฏิบัติ กรณีศึกษา ศูนย์ต่อต้านข่าวปลอมประเทศไทย* [สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประเทศศาสตร คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (6 เมษายน 2560). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก, หน้า 1.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

วรเดช จันทรศร. (2551). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย.

Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. *Administration & Society*, 6(4), 445–488.

นวัตกรรมการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี

อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Management innovation Revenue of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization,

Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province

ปฏิภาณ ลีลาวัฒน์

Patipan Leelawat

นักวิชาการศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

Academic Scholar, College of Innovation Management

E-mail: Patipan.lee@rmutr.ac.th

Received 26-08-2025; Revised 31-08-2025; Accepted 31-08-2025

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัย (1) ด้านระดับการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีแตกต่างกัน และ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: นวัตกรรมจัดการ การจัดการรายได้ การบริหารงานท้องถิ่น การคลังท้องถิ่น ประสิทธิภาพองค์กร

Abstract

This research has 3 objectives (1) to evaluate the revenue management of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization, Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province. (2) To compare the revenue management of the Kui Buri Subdistrict Administrative Organization, Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province, classified by personal factors. And (3) to test the relationship between the effectiveness and revenue management of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization, Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province. This research is quantitative research. A sample of 350 people, including people in the area of responsibility of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization. Collect data using a questionnaire. Statistics used to analyze data include frequency, percentage, average, standard deviation, t-test, oneway variance, and Pearson correlation. Research results (1) on the level of revenue management of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization, Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province found that it was at a very high level. (2) In terms of comparing the income management of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization, Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province, classified by personal factors, it was found that people with different average monthly incomes have different opinions on the income management of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization. And (3) The relationship between efficiency and revenue management of Kui Buri Subdistrict Administrative Organization, Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province, found that there was a moderate positive relationship.

Keywords: Management innovation, Revenue management, Local Governance, Fiscal Management Organizational Effectiveness

บทนำ

พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น รวมถึงระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ การพัฒนาเช่นนี้มุ่งตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและตรงจุด เนื่องจากแต่ละท้องถิ่นมีสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร และความต้องการของประชาชนที่แตกต่างกัน ผู้บริหารซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่มีความเข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างดี องค์กรประกอบสำคัญที่ทำให้การบริหารท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือการมีความเป็นอิสระทางการคลัง งบประมาณที่สามารถจัดสรรได้เอง และอำนาจในการตัดสินใจใช้จ่ายเงินตามความต้องการเฉพาะของท้องถิ่น ปัจจัยด้านงบประมาณจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น หากท้องถิ่นมีรายได้จำกัดและฐานะทางการคลัง

ไม่มั่นคง ย่อมต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาเป็นไปอย่างล่าช้า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 มาตรา 283 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง รวมถึงอำนาจหน้าที่ที่เป็นอิสระเฉพาะขององค์กรให้สามารถดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการพัฒนาระดับจังหวัดและประเทศ (สวัสดิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2557)

การปกครองท้องถิ่นของไทยถือเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเป็นรูปแบบการกระจายอำนาจจากรัฐบาลกลางสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นมีสิทธิในการปกครองตนเอง โดยมีกฎหมายและแผนงานเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ รวมถึงการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งในระดับส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อีกทั้งยังมีการกำหนดการกระจายอำนาจให้เพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ รวมถึงการจัดตั้งระบบการตรวจสอบและการประเมินผล นอกจากนี้ การมีกฎหมายรายได้ท้องถิ่นยังเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและรายได้ต่าง ๆ โดยใช้หลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับลักษณะของภาษีในแต่ละประเภท ซึ่งหากมีการกำหนดอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว การปกครองส่วนท้องถิ่นนี้จะเป็นการกระจายอำนาจสู่ประชาชนในท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการปกครองตนเอง อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตอบสนองต่อความต้องการและผลประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม การปกครองท้องถิ่นจึงถือเป็นพื้นฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย โดยเป็นช่องทางให้ประชาชนมีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจและการพัฒนาท้องถิ่น (สุตาพร แต่แดงเพชร , 2553)

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำเป็นต้องอาศัยรายได้ของตนเองเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายได้ โดยแหล่งรายได้หลักมาจากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และค่าใบอนุญาต ซึ่งกำหนดและจัดเก็บภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบของอบต. เท่านั้น รวมทั้งรายได้ที่ได้รับการจัดสรรจากหน่วยงานราชการ เครื่องมือสำคัญในการจัดเก็บรายได้ของ อบต. คือ แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินซึ่งช่วยให้การจัดเก็บข้อมูลผู้เสียภาษีมีความถูกต้อง และสามารถประมาณการภาษีที่จัดเก็บได้จริงในแต่ละปีอย่างแม่นยำ (สุจิตรา ลำดับวงศ์, 2554) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า อบต. ยังคงประสบปัญหาหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ให้เต็มที่ เช่น ขอบกพร่องในการบริหารงานภายใน ความไม่ชำนาญของเจ้าหน้าที่ และการขาดความร่วมมือจากประชาชน หากปัญหานี้ไม่ได้รับการแก้ไข ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นเนื่องจากงบประมาณของ อบต. ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานทุกด้าน ในความเป็นจริง อบต. ยังพึ่งพารายได้จากรัฐบาลเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนจากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2552–2554 พบว่า รายได้ที่อบต. จัดเก็บได้เองคิดเป็น

เพียงร้อยละ 8.54–9.35 ของรายได้ที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาล เช่น ในปี พ.ศ.2554 อบต. ได้รับการจัดสรร 431,255 ล้านบาท แต่รายได้ที่จัดเก็บเองมีเพียง 38,745.96 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.98 เท่านั้น (Holoway, 1951) การพึ่งพารายได้จากส่วนกลางทำให้รัฐบาลมีอิทธิพลในการควบคุมการคลังของท้องถิ่น โดยการสั่งการจากบนลงล่าง (Top–Down) ผ่านนโยบายในภาพรวมที่ลงสู่ประชาชนซึ่งจำกัดความเป็นอิสระทางการคลังและทำให้ท้องถิ่นไม่สามารถหารายได้เพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอบต. ที่มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษาอนามัย สิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน และการส่งเสริมเศรษฐกิจในท้องถิ่น (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, 2551)

จากประเด็นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกบุรี อำเภอกุกบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีขีดความสามารถหรือมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ โดยการมีส่วนร่วมของในท้องถิ่นมากน้อยอย่างไร และมีเหตุหรือปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลกุกบุรี อำเภอกุกบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อหาแนวทางแก้ไขและเสนอแนวทางการดำเนินการจัดเก็บรายได้โดยทั้งตำบลกุกบุรี อำเภอกุกบุรีและประชาชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์ร่วมกันต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกบุรี อำเภอกุกบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกบุรี อำเภอกุกบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกบุรี อำเภอกุกบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

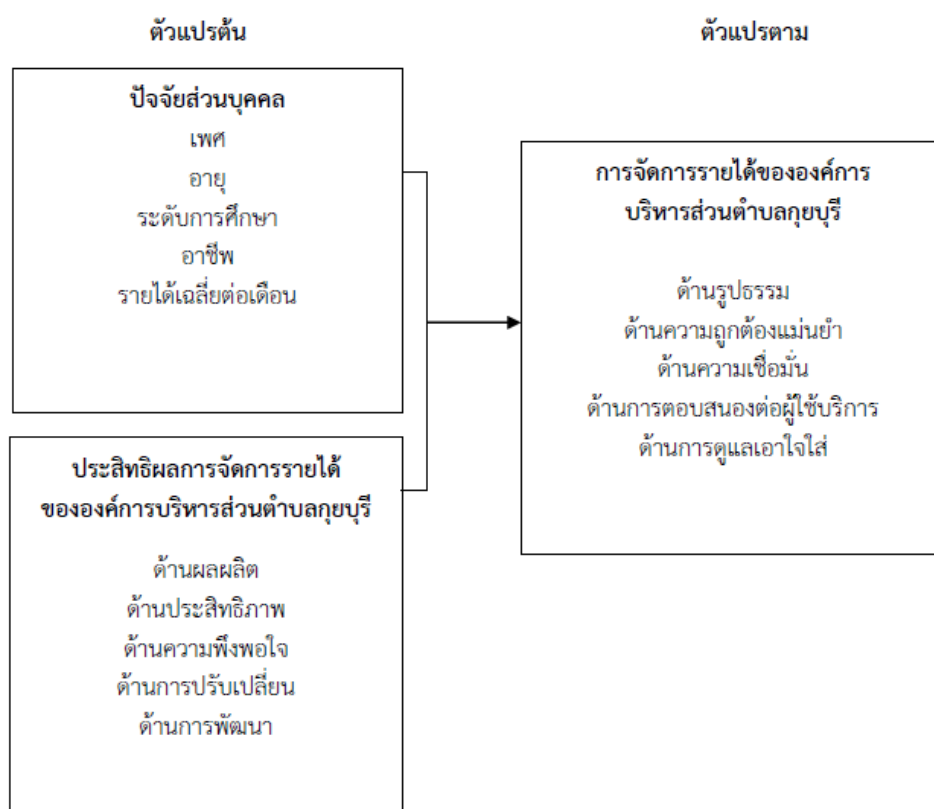
ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าการบริหารและองค์การประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ซึ่งความหมายโดยตรงของประสิทธิผลนั้นได้มีผู้ให้ความหมาย ต่าง ๆ Gibson, Ivancevich & Donelly (1991) กล่าวว่าประสิทธิภาพเป็น อัตราส่วนระหว่างผลผลิตต่อหน่วยลงทุนในสัดส่วนที่ผลผลิตมีต่อหน่วยสูงสุด โดยการมี ปัจจัยนำเข้าที่ต้องคำนึงถึง เช่น เงิน คน วัสดุ ติบ และประสิทธิภาพเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ของประสิทธิผล Gibson (2000) ได้สรุปความหมายของคำ ว่า“ประสิทธิผล” มาจากคำว่า Effect ที่ใช้ในบริบทของความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (cause and effect) โดยอธิบายถึงประสิทธิผลว่ามี 3 ระดับได้แก่ ระดับบุคคล ระดับองค์การ

ระดับกลุ่ม ซึ่งในระดับของประสิทธิผลจะมีปัจจัยที่เป็นเหตุผลแตกต่างกัน ดังนี้ 1. ประสิทธิภาพระดับบุคคล เป็นการเน้นผลการปฏิบัติงานเฉพาะ บุคคลหรือสมาชิกในองค์การ ที่ทำงานตามหน้าที่และตำแหน่งในองค์การ ปัจจัยที่เป็นเหตุให้เกิดประสิทธิผลระดับบุคคลอันได้แก่ ความสามารถ ความรู้ ทักษะ แรงจูงใจ เจตคติ และความเครียด 2. ประสิทธิภาพระดับกลุ่ม เป็นภาพรวมของกลุ่มบุคคลที่เป็นสมาชิก ในองค์การที่ทำงานตามหน้าที่และตำแหน่งในองค์การเป็นปัจจัยที่เป็นเหตุให้เกิด ประสิทธิภาพกลุ่มอันได้แก่ ความสามัคคีภาวะผู้นำ บทบาท โครงสร้างบรรทัดฐาน และสถานภาพ 3. ประสิทธิภาพระดับองค์การ เป็นภาพรวมของประสิทธิผลระดับ บุคคลและระดับกลุ่มเป็นปัจจัยที่เป็นเหตุให้เกิด ประสิทธิภาพระดับองค์การทั้ง 3 ระดับ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

ทฤษฎีการจัดการ POLC เน้นกระบวนการจัดการตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเริ่มจากการวางแผนการดำเนินงาน ไปจนถึงการประเมินผล จุดเด่นสำคัญของทฤษฎีนี้คือการให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการงาน อีกทั้งยังมุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานในทุกรายละเอียดและยึดมั่นในการปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ผลลัพธ์ที่ได้คือความชัดเจนในการประเมินผลและสามารถวัดประสิทธิภาพของการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Allen, 1958)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษานวัตกรรมการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี จำนวน 2,757 คน (ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ. เดือนกันยายน 2556) โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบดีค่าประชากรจากสูตรการคำนวณของ Taro Yamane (จินตจุฑา จันทรประสิทธิ์, 2559) ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. อาชีพ 5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะประเมินค่าด้วยมาตราวัด (Rating Scale) ใน 5 ระดับ โดยเป็นแบบสอบถามนวัตกรรมจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1. ด้านรูปธรรม 2. ด้านความถูกต้องแม่นยำ 3. ด้านความเชื่อมั่น 4. ด้านการตอบสนองต่อผู้ใช้บริการ 5. ด้านการดูแลเอาใจใส่ จำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1. ด้านผลผลิต 2. ด้านประสิทธิภาพ 3. ด้านความพึงพอใจ 4. ด้านการปรับเปลี่ยน 5. ด้านการพัฒนา จำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ โดยที่แบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, 1961) และได้กำหนดมาตราส่วนประมาณค่าของแบบสอบถามเป็น 5 ระดับ โดยข้อคำถามมีลักษณะเชิงบวก

ผลการศึกษาวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ระดับการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปธรรม ด้านความถูกต้องแม่นยำ ด้านความเชื่อมั่น ด้านการตอบสนองต่อผู้ใช้บริการ และด้านการดูแลเอาใจใส่ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี โดยรวม

(n = 350)

การจัดการรายได้ขององค์กร บริหารส่วนตำบลกุกยบุรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ
ด้านรูปธรรม	4.07	0.75	มาก	1
ด้านความถูกต้องแม่นยำ	3.85	0.81	มาก	4
ด้านความเชื่อมั่น	3.82	0.72	มาก	5
ด้านการตอบสนองต่อผู้ใช้บริการ	3.97	0.66	มาก	3
ด้านการดูแลเอาใจใส่	4.06	0.66	มาก	2
รวม	4.07	0.60	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.60) หากพิจารณารายด้านพบว่า การจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 5 ด้าน โดยมีความเห็นด้านรูปธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ ด้านการดูแลเอาใจใส่ ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือ ด้านการตอบสนองต่อผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือ ด้านความถูกต้องแม่นยำ ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.81) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ด้านความเชื่อมั่น ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ จากผลการทดลองความแตกต่างระหว่างการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน พบว่า ในภาพรวมมี Sig. เกินกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าประชากรในพื้นที่ที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการรายได้ ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วน ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(n=350)

การจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Ms	F	Sig.
1. ด้านรูปธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.624	3	.208	.367	.777
	ภายในกลุ่ม	195.908	346	.566		
	รวม	196.532	349			
2. ด้านความถูกต้องแม่นยำ	ระหว่างกลุ่ม	1.978	3	.659	.999	.394
	ภายในกลุ่ม	228.479	346	.660		
	รวม	230.457	349			
3. ด้านความเชื่อมั่น	ระหว่างกลุ่ม	2.316	3	.772	1.487	.218
	ภายในกลุ่ม	179.602	346	.519		
	รวม	181.919	349			
4. ด้านการตอบสนองต่อผู้ให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.291	3	.764	1.728	.161
	ภายในกลุ่ม	152.922	346	.442		
	รวม	155.213	349			
5. ด้านการดูแลเอาใจใส่	ระหว่างกลุ่ม	3.659	3	1.220	2.822	.039*
	ภายในกลุ่ม	149.519	346	.432		
	รวม	153.177	349			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.412	3	.137	.374	.771
	ภายในกลุ่ม	126.814	346	.367		
	รวม	127.225	349			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน พบว่า ในภาพรวมมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 นั้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรีอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวม

(n=350)

ประสิทธิผลการจัดการรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี	การจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านผลผลิต	0.588	0.000**	ปานกลาง
2. ด้านประสิทธิภาพ	0.552	0.000**	ปานกลาง
3. ด้านความพึงพอใจ	0.600	0.000**	ปานกลาง
4. ด้านการปรับเปลี่ยน	0.624	0.000**	ค่อนข้างสูง
5. ด้านการพัฒนา	0.687	0.000**	ค่อนข้างสูง
รวม	0.610	0.000**	ปานกลาง

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 พบว่า ประสิทธิผลการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรีโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง มีค่า $r = 0.610$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากน้อยไปมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพ มีค่า $r = 0.552$ ด้านผลผลิต มีค่า $r = 0.588$ ด้านความพึงพอใจมีค่า $r = 0.600$ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการปรับเปลี่ยน มีค่า $r = 0.624$ และด้านการพัฒนา มีค่า $r = 0.687$ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ตามลำดับ

สรุปได้ว่า จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการรายได้โดยรวมมีความเป็นระบบ มีความพร้อมด้านข้อมูลและขั้นตอนการทำงานในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะ ด้านรูปธรรม (Tangibility) ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนว่าการบริหารจัดการด้านเอกสาร หลักฐานทางการเงิน และระบบงานมีความชัดเจนและตรวจสอบได้ จึงช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในระดับที่ดี ขณะที่ ด้านความดูแลเอาใจใส่ (Empathy) และการตอบสนองต่อผู้ใช้บริการ (Responsiveness) ที่อยู่ในระดับสูงเช่นกัน แสดงว่าบุคลากรขององค์กรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนและการแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม การได้คะแนนเฉลี่ยเพียง “ระดับมาก” แทนที่จะเป็น “มากที่สุด” สะท้อนถึงข้อจำกัดด้านจำนวนบุคลากร งบประมาณ และระบบบริการที่ยังไม่ทั่วถึง ซึ่งอาจทำให้การให้บริการบางประเภทไม่ต่อเนื่อง

ในทางกลับกัน ด้านความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) และด้านความเชื่อมั่น (Reliability) ที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดชี้ให้เห็นว่า อาจมีความท้าทายด้านระบบข้อมูลภายในและการตรวจสอบความถูกต้องของฐานข้อมูลผู้เสียภาษี รวมถึงภาพลักษณ์ความโปร่งใสที่ประชาชนรับรู้ ซึ่งควรได้รับการปรับปรุงเพื่อสร้างความไว้วางใจและเพิ่มความร่วมมือของประชาชนในการจัดเก็บรายได้ การตีความเชิงลึกในส่วนนี้ช่วยสะท้อนว่าการพัฒนาท้องถิ่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับระบบการจัดเก็บ แต่ต้องอาศัยการสื่อสาร การมีส่วนร่วม และระบบตรวจสอบที่มีมาตรฐาน

ดังนั้น แม้ว่าผลการประเมินภาพรวมจะอยู่ในระดับสูง แต่คะแนนเฉลี่ยที่ต่ำในบางด้านเป็นสัญญาณบ่งชี้ปัญหาเชิงโครงสร้างและการบริหารจัดการ เช่น การขาดแคลนเทคโนโลยีสารสนเทศ การพึ่งพาบุคลากรในสัดส่วนที่สูง และการขาดความโปร่งใสที่ประชาชนรับรู้ ซึ่งควรนำผลนี้ไปวางแผนปรับปรุงเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารการคลังท้องถิ่นในอนาคต

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรีจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และด้านรูปธรรม อยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ด้านการดูแลเอาใจใส่ ด้านการตอบสนองต่อผู้ให้บริการ ด้านความถูกต้องแม่นยำ และด้านความเชื่อมั่นตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิเคราะห์พบว่าโดยรวมแล้วการจัดการรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี ได้รับการประเมินในระดับ "มาก" ทั้ง 5 ด้าน แต่ยังคงมีบางด้านที่สามารถพัฒนาได้ เช่น การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในด้านการบริการและความโปร่งใส ซึ่งการพัฒนาต่อไปในด้านนี้จะช่วยเพิ่มความพึงพอใจและความไว้วางใจจากประชาชนได้มากยิ่งขึ้น การประเมินผลดังกล่าวมีความสำคัญในการช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถมองเห็นจุดแข็งและจุดที่ต้องการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้การจัดการรายได้มีประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นที่ยอมรับจากประชาชนในพื้นที่ และสอดคล้องกับงานวิจัย ของธัชัมพร ชูขาว (2566) ได้ศึกษาถึงประสิทธิผลการจัดการเบี้ยยังชีพคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งพบว่าระดับประสิทธิผลการจัดการเบี้ยยังชีพคนพิการ ด้านความพึงพอใจ ด้านการผลิตด้านประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนา และด้านการปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับมาก และการบริหารงบประมาณ ด้านกลยุทธ์ขององค์กร โครงสร้างองค์กร ระบบการปฏิบัติงาน ทักษะ รูปแบบการบริหารจัดการ และด้านค่านิยมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) สำหรับการบริหารการคลังท้องถิ่น เช่น การจัดทำระบบฐานข้อมูลภาษีและทรัพย์สินที่เชื่อมโยงกับทะเบียนราษฎร ข้อมูลโฉนดที่ดิน ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน และข้อมูลเศรษฐกิจท้องถิ่น
2. การนำเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (GIS) มาจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินที่ทันสมัย เช่น การจัดเก็บข้อมูลทรัพย์สิน อาคาร และที่ดินในรูปแบบแผนที่ดิจิทัลแบบเรียลไทม์
3. องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการประชาชนในการเข้ารับบริการ ตั้งแต่ขั้นตอนการกรอกเอกสาร หรือมีเจ้าหน้าที่ในการให้คำปรึกษากับประชาชนที่มีข้อสงสัย หรือต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสัมภาษณ์ประชาชนผู้มาใช้บริการเพื่อให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลกฤษบุรีควรมีการปรับปรุง หรือพัฒนาด้านไหนที่เกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปรับใช้ในการวางระบบการบริหารจัดการรายได้ของหน่วยงาน

เอกสารอ้างอิง

- จินต์จุฑา จันทรประสิทธิ์. (2559). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรทางการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์[วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์]*. tdc.thailis. <https://shorturl.asia/We9uX>.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2551). *ปฏิรูปทางการคลังเพื่อเพิ่มพลังให้ท้องถิ่น: การขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ 2550*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธิ่มพร ชูขาว. (2566). *ประสิทธิผลการจัดการเบี้ยยังชีพคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ [การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต, วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์]*.
- สวัสดิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2557). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557*. กรุงเทพฯ: สวัสดิการ.
- สุจิตรา ลำดับวงศ์. (2554). *การบริหารงานทางด้านการคลังท้องถิ่น [วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]*.
- สุดาพร แต่แดงเพชร. (2553). *การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร [การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น , มหาวิทยาลัยขอนแก่น]*.
- Allen, L. A. (1958). *Management and organization*. New York: McGraw–Hill Inc.
- Gibson, J. L. (2000). *Organizations: Behavior, Structure, Processes* (10th ed). Boston: McGraw Hill.
- Gibson, J. L., Ivancevich, J. M., & Donnelly, J. H. (1991). *Organizations: behavior, structure, processes* (7th ed). Homewood, IL: Irwin.
- Holoway, W.V. (1951). *State and Local Government in the United States*. New York: McGraw–Hill.

การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

Competence Managerial Development Khao Krapook Subdistrict Administration

Organization Thayang District Phetchaburi Province

อาทิตยา บังสันเทียะ

Attitaya Bungsunthea

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

E-mail: atittayabungsuntea@gmail.com

Received 26-08-2025; Revised 31-08-2025; Accepted 31-08-2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี (2) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก และการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการวิจัยโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 300 คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสมการถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาประกอบด้วย (1) ด้านการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก พบว่าเป็นเชิงบวก ระดับปานกลาง และ (3) ด้านการพยากรณ์พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ได้ร้อยละ 52.3 โดยมีตัวแปรที่มีอำนาจการพยากรณ์ประกอบด้วยการจัดองค์การ การมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ด้านคุณธรรม และการปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรีของข้าราชการ

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถนะองค์กร การบริหารงานท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่น ประสิทธิภาพ การปฏิบัติงาน การจัดการองค์การ

Abstract

The purposes of this study were (1) to explore Competence managerial development Khao Krapook Subdistrict Administration Organization Thayang District Phetchaburi Province, (2) to explain the correlation between affecting factors with competence managerial development Khao Krapook Subdistrict Administration Organization, and (3) to forecasted Competence managerial development Khao Krapook Subdistrict Administration Organization. This study was conducted by a quantitative approach. Data were collected from samples 300 residents of Khao Krapook Subdistrict Administration Organization by using questionnaires was data gathering tool. The data obtained were analyzed by mean percentages standard deviation Pearson R and Multiple Regression. The findings revealed that, (1) Competence managerial development Khao Krapook Subdistrict Administration Organization was high level, 2) There were positive significant correlation between affecting factors with Competence managerial development Khao Krapook Subdistrict Administration Organization, and (3) the forecast found that factors affecting organizational Competence managerial development Khao Krapook Subdistrict Administration Organization at 52.3 percent, effective factors were organization, evident, moral aspect, and dignities.

Keywords: Organizational Competency Development, Local Administration, Local Government, Work Performance Effectiveness, Organizational Management

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจยุคเสรีนิยมมีการแข่งขันทุก ๆ ด้าน การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การบริการที่ดีที่สุด หรือเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า “การบริการเป็นเลิศ” (Service Excellence) สำหรับการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ จึงต้องเน้นงานด้านการบริการ เพื่อให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจ และประทับใจในงานบริการนั้น ๆ โดยถ้าการบริการนั้นเป็นการบริการที่มากกว่าการบริการโดยปกติ หรืออย่างที่เรียกว่า การบริการที่เป็นเลิศ นั้นก็จะสามารถทำให้ผู้ที่มารับบริการมีความประทับใจอย่างมาก และในส่วนของงานบริการภาครัฐจะต้องทำให้ประชาชนเกิดความประทับใจอย่างมกนั้นจะมีผลทำให้เป็นตัวกระตุ้นความเจริญเติบโต ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และทำให้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้น เพื่อให้เป้าหมายที่สำคัญของการพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายสำคัญ ก็คือ การทำให้ประชาชนมีความสุข อยู่ดีมีสุข มีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ การบริการของภาครัฐนับเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในส่วนของงานบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน และยังเป็นหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งที่รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (วิโรจน์ สุวรรณประไพ, 2565)

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ถือเป็นปรัชญาการบริหารจัดการที่ภาครัฐที่นำมาใช้ตั้งแต่ในช่วงทศวรรษที่ 1980 เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าการเกิดขึ้นของแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในหลาย ๆ ประเทศ ก็เพื่อต้องการสร้างหน่วยงานให้มีการขับเคลื่อนด้วยพันธกิจมีการกระจายอำนาจ มีลักษณะที่ยืดหยุ่น มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ความต้องการที่จะให้หน่วยงานเป็นไปในแนวทางดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุม สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น อิทธิพลของกระแสการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ส่งผลถึงการบริหารภาครัฐของประเทศไทย การบริหารจัดการแบบภาคเอกชนถูกนำมาใช้ในภาครัฐ เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงาน โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ซึ่งเป็นองค์กรกลางที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาระบบราชการ ได้มีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการนำเครื่องมือและเทคนิคการบริหารจัดการใหม่ ๆ มาใช้กับส่วนราชการให้กับส่วนราชการเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุดและปฏิรูประบบราชการเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด และปฏิรูประบบราชการให้ทันสมัยทัดเทียมนานาประเทศ เมื่อประเทศมีการพัฒนามากขึ้น พลเมืองมีมากขึ้นภารกิจที่ภาครัฐต้องรับผิดชอบและตอบสนองความต้องการของประชาชนก็เพิ่มขึ้นด้วยศักยภาพของรัฐบาลที่บริหารประเทศด้วยองค์กรเพียงองค์กรเดียว ไม่อาจตอบสนองความต้องการและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้ทั่วถึง ดังนั้น แนวคิดการกระจายอำนาจ การบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเองจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลกลางและสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว โดยกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่น (Local government) ประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับอำนาจจากรัฐบาล จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นของตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ซึ่งดำเนินการบริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างอิสระ ภายใต้กรอบ นโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนที่สุดมีพันธกิจหลักในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะวิจัยการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรค และอาจเกิดมุมมองใหม่ในการพัฒนาการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อพยากรณ์การจัดการพัฒนาสมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานในการวิจัย

1. การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ได้เกินร้อยละ 30

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐสมัยใหม่ ทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ แนวคิดและทฤษฎีการปฏิบัตินโยบาย แนวคิดและทฤษฎีประสิทธิผลการปฏิบัติงาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิด แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐสมัยใหม่การจัดการภาครัฐสมัยใหม่ เป็นหลักการจัดการที่ภาครัฐได้ประยุกต์ใช้หลักการจัดการของภาคเอกชนมาเพื่อแก้ปัญหาคาใจในการจัดการสาธารณะที่มีลักษณะเชิงซ้ำ ซ้ำซ้อน เนื่องจากความเป็นองค์กรขนาดใหญ่ (Bureaucracy) มีขั้นตอนและสายงาน การบังคับบัญชาที่ยาวและสลับซับซ้อน ประกอบด้วยกฎเกณฑ์ ระเบียบที่ยึดถือเป็นหลักในการจัดการ ก่อให้เกิดการไม่สนองตอบต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจึงได้มีการปรับเปลี่ยนกรอบความคิดเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการจัดการ (Dunleavy & Hood, 1994) ด้วยแนวทางที่ประกอบด้วย หลักการดังนี้ การปกครองที่ดี (Good Governance) โดยการดำเนินกระบวนการนโยบายสาธารณะอย่างเปิดเผย โปร่งใส คาดเคาได้ และชัดเจน ด้วยสำนึกแห่งวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบ และการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมที่เข้มแข็งและการมีส่วนร่วมภายใต้การปกครองตามหลักนิติ

ธรรม การจัดการนิยม (Managerialism) เป็นแนวคิดทางการจัดการนิยมที่ประยุกต์แนวคิดการจัดการแบบภาคเอกชน ที่มุ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากบุคคลากร การจัดองค์กร การจัดงบประมาณ และการใช้เทคโนโลยีเน้นการทำงานที่มีลักษณะกระชับ ลดขั้นตอน และความเชี่ยวชาญเฉพาะบรรษัทภิบาล (Entrepreneurial Governance) หมายถึง การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนคติในความคิดจากการที่เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มุ่งในด้านผลงานโดยไม่คำนึงถึงต้นทุนและดำเนินกิจกรรมด้านสาธารณะที่ไร้ประสิทธิภาพประสิทธิผล เนื่องจากไม่ต้องรับผิดชอบต่อผลลัพธ์เพราะรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด ประกอบกับไม่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภค ต้องปรับกระบวนการทัศนคติ มาให้ความสำคัญต่อประชาชนผู้เป็นลูกค้าและทำงานเชิงบูรณาการกับองค์กรทุกภาคส่วน

สรุป หลักการสำคัญในการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ได้แก่ การคัดสรรมืออาชีพเข้ามาทำงาน มีการกำหนดมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจนมีการวัดและประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม การจัดโครงสร้างองค์กรที่เน้นความกระชับแบบราบสามารถตอบสนองต่อภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการจ้างงานแบบพันธสัญญาประยุกต์กลไกการตลาดในการบริหารจัดการสาธารณะ ให้ความสำคัญต่อประสิทธิภาพมากกว่าความเสมอภาค ความมั่นคงแนวคิดและทฤษฎีการปฏิบัติราชการการปฏิบัติราชการ หมายถึง การแสดงออกหรือการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พึงประสงค์ที่หน่วยงานภาครัฐกำหนดไว้ให้ประพฤติปฏิบัติในการที่จะทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2549) มีคำย่อว่า I AM READY ประกอบด้วยเป็นผู้ทำงานอย่างมีศักดิ์ศรี (Integrity) ขยัน ตั้งใจทำงาน (Activeness) มีศีลธรรม คุณธรรม (Morality) ปรับตัวได้ทันโลก (Relevancy) มุ่งเน้นประสิทธิภาพ (Efficiency) รับผิดชอบต่อผลงาน (Accountability) มีใจและการกระทำที่เป็นประชาธิปไตย (Democracy) และมุ่งเน้นผลงาน (Yield) (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง, 2563)

แนวคิดและทฤษฎีการปฏิบัติราชการ

การปฏิบัติราชการ หมายถึง การแสดงออกหรือการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พึงประสงค์ที่หน่วยงานภาครัฐกำหนดไว้ให้ประพฤติปฏิบัติในการที่จะทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2549) มีคำย่อว่า I AM READY ประกอบด้วย เป็นผู้ทำงานอย่างมีศักดิ์ศรี (Integrity) ขยัน ตั้งใจทำงาน (Activeness) มีศีลธรรม คุณธรรม (Morality) ปรับตัวได้ทันโลก (Relevancy) มุ่งเน้นประสิทธิภาพ (Efficiency) รับผิดชอบต่อผลงาน (Accountability) มีใจและการกระทำที่เป็นประชาธิปไตย (Democracy) และมุ่งเน้นผลงาน (Yield) (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง, 2563)

แนวคิดและทฤษฎีประสิทธิผลการปฏิบัติงาน

ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน เน้นไปที่ผลรวมขององค์การ (Gibson, John, and James, 1982) อธิบายถึงเกณฑ์ของความมีประสิทธิภาพขององค์การว่าประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ

1. การผลิต (Production) หมายถึง การที่ข้าราชการและพนักงานเน้นการทำงานด้านสวัสดิการสังคมด้วยการให้บริการที่รวดเร็ว ถูกต้อง ด้วยไมตรีจิต

2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การทำงานข้าราชการและพนักงานเน้นการทำงานด้านสวัสดิการสังคมอย่างคุ้มค่าต่อภาษีของราษฎร ข้าราชการทุกคนมุ่งมั่นในการให้บริการ ด้านสวัสดิการสังคม

3. ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง การที่ผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่างพอใจการปฏิบัติงานของข้าราชการและพนักงานเน้นการทำงานด้านสวัสดิการสังคม

4. การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness) หมายถึง การที่ข้าราชการและพนักงานเน้นการทำงานด้านสวัสดิการสังคมปรับปรุงวิธีการทำงานให้ได้ปริมาณงานต่อวันมากขึ้น มีความรวดเร็วขึ้นมีการให้บริการอย่างเต็มที่

5. การพัฒนา (Development) หมายถึง การที่ข้าราชการและพนักงานเน้นการทำงานด้านสวัสดิการสังคมพัฒนาตนเองเพื่อประโยชน์ของผู้สูงอายุขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาสิ่งอุปกรณ์ในการให้บริการประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ

ทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่

POLC จากกรอบปฏิบัติการของทฤษฎีนี้กันดีกว่าว่าแต่ละตัวแต่ละขั้นตอนจะมีหลักการที่นำไปปฏิบัติ

1. การวางแผน หมายถึง การกำหนด “วิสัยทัศน์” และ “พันธกิจ” ขององค์กร (Defining Organization Vision & Mission) เพื่อสร้าง “เป้าหมาย” และ “วัตถุประสงค์” ให้ชัดเจน (Setting Goals & Objectives) ทำการคิดค้นกลยุทธ์ที่โดดเด่น (Strategizing) และวางแผนปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ (Plan of Action to Achieve Goals)

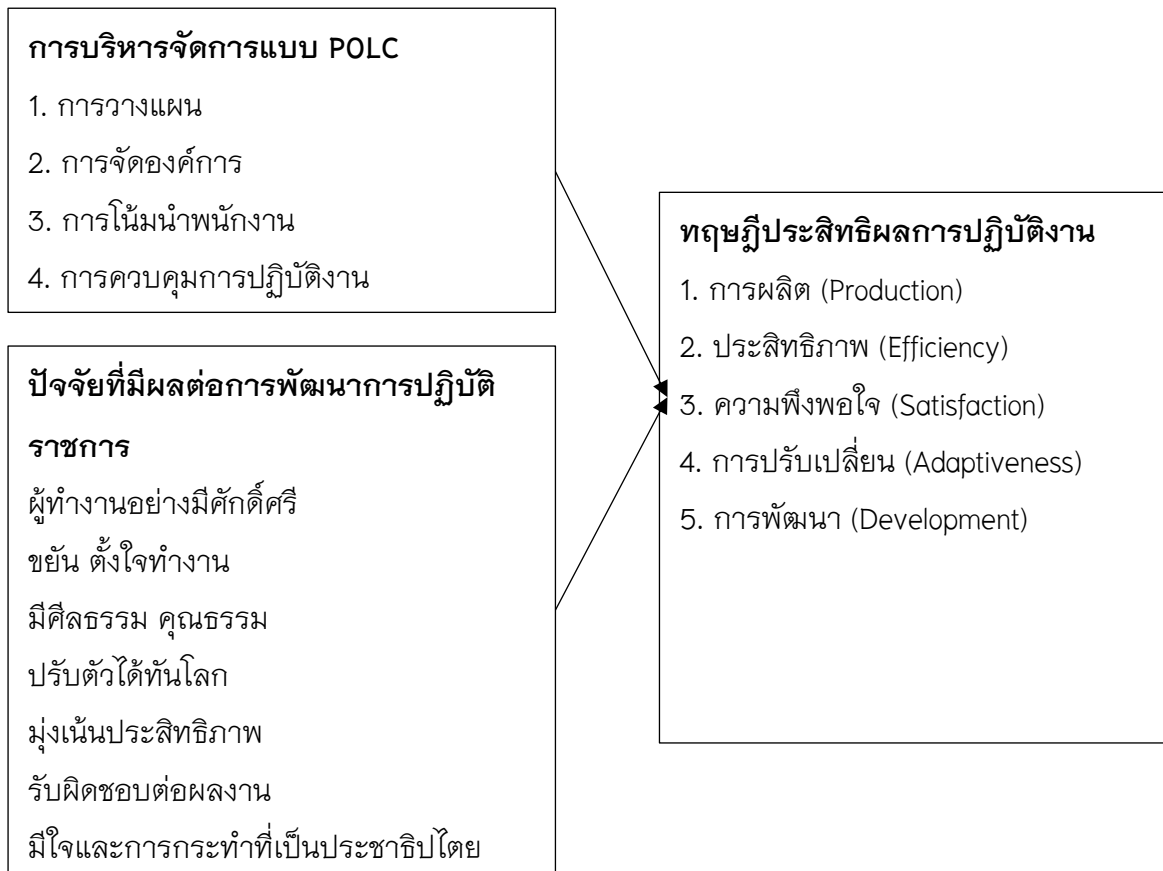
2. การจัดการองค์กร หมายถึง กำหนดโครงสร้างองค์กรให้ชัดเจนและไม่ทับซ้อน (Formulate Organizational Structure) เพื่อการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมลงตัว (Resource Allocation) และออกแบบการทำงานของแต่ละตำแหน่งให้ครบถ้วน (Job Design)

3. ภาวะการเป็นผู้นำ หมายถึง สร้างภาวะผู้นำและทิศทางของการทำงาน (Leadership & Direction) ที่มีไหวพริบการตัดสินใจ (Decision Making) มีกระตุ้นแรงจูงใจในการทำงาน (Motivation) เพื่อให้เกิดสื่อสารและประสานงานให้มีประสิทธิภาพ (Coordination & Communication)

4. การควบคุม หมายถึง สร้างระบบการทำงานให้ได้มาตรฐานเพื่อให้การทำงานราบรื่น (Process & Standards) ก่อให้เกิดติดตามผล รายงานผล ประเมินผล (Review & Evaluation) เพื่อปฏิบัติการอย่างถูกต้องตามมาตรฐานที่วางไว้ (Louis Allen, 1958)

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี สำหรับกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้สังเคราะห์กรอบแนวคิดการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐสมัยใหม่ (Dunleavy & Hood, 1994) ประกอบด้วย การปกครองที่ดี (Good Governance) การจัดการนิยม (Managerialism) และบรรษัทภิบาล (Entrepreneurial Governance) ทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ (Louis Allen, 1958) ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการองค์กร ภาวะการณ์เป็นผู้นำและการควบคุม แนวคิดและทฤษฎีการปฏิบัติราชการ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2549) มีคำย่อว่า I AM READY ประกอบด้วย เป็นผู้ทำงานอย่างมีศักดิ์ศรี (Integrity) ชยัน ตั้งใจทำงาน (Activeness) มีศีลธรรม คุณธรรม (Morality) ปรับตัวได้ทันโลก (Relevancy) มุ่งเน้นประสิทธิภาพ (Efficiency) รับผิดชอบต่อผลงาน (Accountability) มีใจและการกระทำที่เป็นประชาธิปไตย (Democracy) และมุ่งเน้นผลงาน (Yield) และแนวคิดและทฤษฎีประสิทธิภาพปฏิบัติงาน (Gibson, John, and James, 1982) ประกอบด้วย การผลิต (Production) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ความพึงพอใจ (Satisfaction) การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness) และการพัฒนา (Development) สามารถสรุปได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 300 คน

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คนได้มาจากการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากการจัดทำกรอบตัวอย่างตามทะเบียนราษฎรขององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก จากนั้นแบ่งพื้นที่ออกเป็นหมู่บ้านตามเขตการปกครอง และกำหนดจำนวนตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านตามสัดส่วนประชากร ก่อนสุ่มรายชื่อประชาชนในแต่ละหมู่บ้านด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากรอย่างเหมาะสม

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การจัดการพัฒนสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุกอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการพัฒนสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย การผลิต ประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ การปรับเปลี่ยนและการพัฒนา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบลิเคิร์ท (Likert ration scales) คือ น้อยที่สุด = 1, และมากที่สุด = 5

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ผู้ทำงานอย่างมีศักดิ์ศรี ชยันต์ตั้งใจทำงาน มีศีลธรรม คุณธรรม ปรับตัวได้ทันโลก มุ่งเน้นประสิทธิภาพ รับผิดชอบต่อผลงาน มีใจและการกระทำที่เป็นประชาธิปไตย และมุ่งเน้นผลงาน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบลิเคิร์ท (Likert ration scales) คือ น้อยที่สุด = 1, และมากที่สุด = 5

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ดำเนินการอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนดังนี้

1) การเตรียมความพร้อมก่อนการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ขออนุญาตเก็บข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก และชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและกลุ่มตัวอย่างเข้าใจอย่างชัดเจน รวมทั้งกำหนดระยะเวลาและแผนการเก็บข้อมูลที่เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามจริยธรรมการวิจัย

2) การแจกแจงและรวบรวมแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ และการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ถูกแจกจ่ายให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน โดยใช้วิธี การสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง (Structured Interview) และ การกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยให้คำแนะนำในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีข้อสงสัย

3) การตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล แบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดถูกตรวจสอบความครบถ้วนและความสอดคล้องของคำตอบ ก่อนบันทึกข้อมูลเข้าสู่โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิง ประกอบด้วย สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสมการถดถอยเชิงพหุ

ผลการศึกษาวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิเคราะห์การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยกระปุกอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.49 รองลงมาคือ ด้านการปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.48 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการผลิต อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุกอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และปฏิบัติงานโดยเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.78 รองลงมาคือ ด้านการทำงานที่มีประสิทธิภาพสามารถวัดและแสดงไว้อย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70 และด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการเรียนรู้และปรับตัวทันโลกตรงกับสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.55 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบพบว่า การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.49 รองลงมาคือ ด้านการปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.48 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการผลิตอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 ตามลำดับ จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด

สมมติฐานที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ไม่เป็นเชิงบวก ผลการทดสอบพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01** จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เป็นเชิงบวก

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ได้เกินร้อยละ 30 ผลการทดสอบพบว่า การจัดการองค์การ ความขยันตั้งใจการทำงาน ด้านการมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ด้านคุณธรรม และ ด้านการปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรีของข้าราชการ เป็นตัวแปรที่ได้รับเลือกเข้าสมการถดถอยและสามารถอธิบายความผันแปรของการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ $R = .723$ อธิบายประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 52.3 หรือร้อยละ 52.3 ส่วนตัวแปรอิสระประกอบด้วย การจัดการองค์การ ความขยันตั้งใจการทำงาน ด้านการมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ด้านคุณธรรม และด้านการปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรีของข้าราชการ โดยรวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ได้เกินร้อยละ 30 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการการพยากรณ์ ประกอบด้วย การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การ = . 666 constants + .224 การจัดองค์การ + .289 การมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ - .170 ด้านคุณธรรม + .169 การปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรีของข้าราชการ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการที่มีความเป็นระบบและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ของ Dunleavy และ Hood (1994) ที่เน้นการปรับใช้แนวคิดการจัดการภาคเอกชนเข้าสู่ภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการเน้นผลงานเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จขององค์กรสาธารณะ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญา ภิญา ยิ่งและราชนทร์ นพณัฐวงศ์ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย เกตุใหม่ และคณะ (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบองค์กรสมรรถนะสูงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พบว่า 1) สภาพการดำเนินการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงของสำนักงาน กสทช. มีการดำเนินการผ่านแผนงานต่าง ๆ ที่มีผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ปัญหาการดำเนินการ พบว่า การจัดการบางส่วนมีความซ้ำซ้อน และมีข้อจำกัดทางด้านการบริหาร 2) รูปแบบองค์กรสมรรถนะสูงของสำนักงาน กสทช. ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ การยกระดับองค์กร การสร้างมูลค่าและความยั่งยืนขององค์กร การสร้างคุณค่าทุนมนุษย์ การสร้างนวัตกรรม และการก้าวสู่องค์กรดิจิทัล 3) การประเมินรูปแบบองค์กรสมรรถนะสูงของสำนักงาน กสทช. ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การจัดการพัฒนาสมรรถนะองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี มีข้อเสนอให้ จัดการพัฒนาลผลิตในกิจกรรมสาธารณะเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

2. องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ต้องพัฒนาด้านการเรียนรู้และปรับตัวทันโลกตรงกับสังคมให้กับข้าราชการและพนักงาน เพื่อให้สามารถมีองค์ความรู้ด้านการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีด้านข่าวสารข้อมูล

3. องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ต้องพัฒนาด้านการจัดการแผนงานและการนำแผนไปปฏิบัติให้สามารถเกิดผลงานอย่างสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐควรส่งเสริมการจัดการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งในจังหวัดเพชรบุรี

2. ภาครัฐควรส่งเสริมการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ให้กับข้าราชการและชุมชน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยประเด็นเรื่องความยั่งยืนการจัดการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล

2. ควรศึกษาประเด็นเรื่องความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการในองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

เอกสารอ้างอิง

ปริญญา ภิญโญยิ่ง และ ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์กร. (2563). ประสิทธิผลการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารสถาบันวิจัยพิมลธรรม*, 11(3), 159–168.

วิโรจน์ สุวรรณประไพ. (2565). *ทัศนคติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐในหน่วยงานเทศบาลเมืองกระบี่*. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สมชาย เกตุโหม, ชมสุภัค ครุฑทะ, วรณัฐ แหยมแสง, และ ดวงเดือน จันทร์เจริญ. (2567). การพัฒนารูปแบบองค์การสมรรถนะสูงของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 8(5), 128–139.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.). (2549). *คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการของสงวนราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549*. กรุงเทพฯ: บางกอกบล็อก.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. (2563). *บริการประชาชน*.
<https://www.fpo.go.th/main/General-information-public-service>.

Allen, L. A. (1958). *Organization and management*. New York: McGraw–Hill.

- Dunleavy, P., & Hood, C. (1994). From old public administration to new public management. *Public Money and Management*, 14(3), 9–16.
- Gibson, J. H., John, M. I. & James, H. D. (1982). *Organizations: Behavior structure and Processes*. (4th ed.). Austin, TX: Business Publications.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

Journal of Interdisciplinary Political Science

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม 2568

ผศ.ดร.รักเกียรติ หงษ์ทอง	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ดร.เบญจพร พลธรรม	สาขารัฐศาสตร์ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
ดร.ธนเดช สอนสะอาด	สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ดร.ธนพันธุ์ พูลชอบ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.สุเชาว์ มีหนองหว้า	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

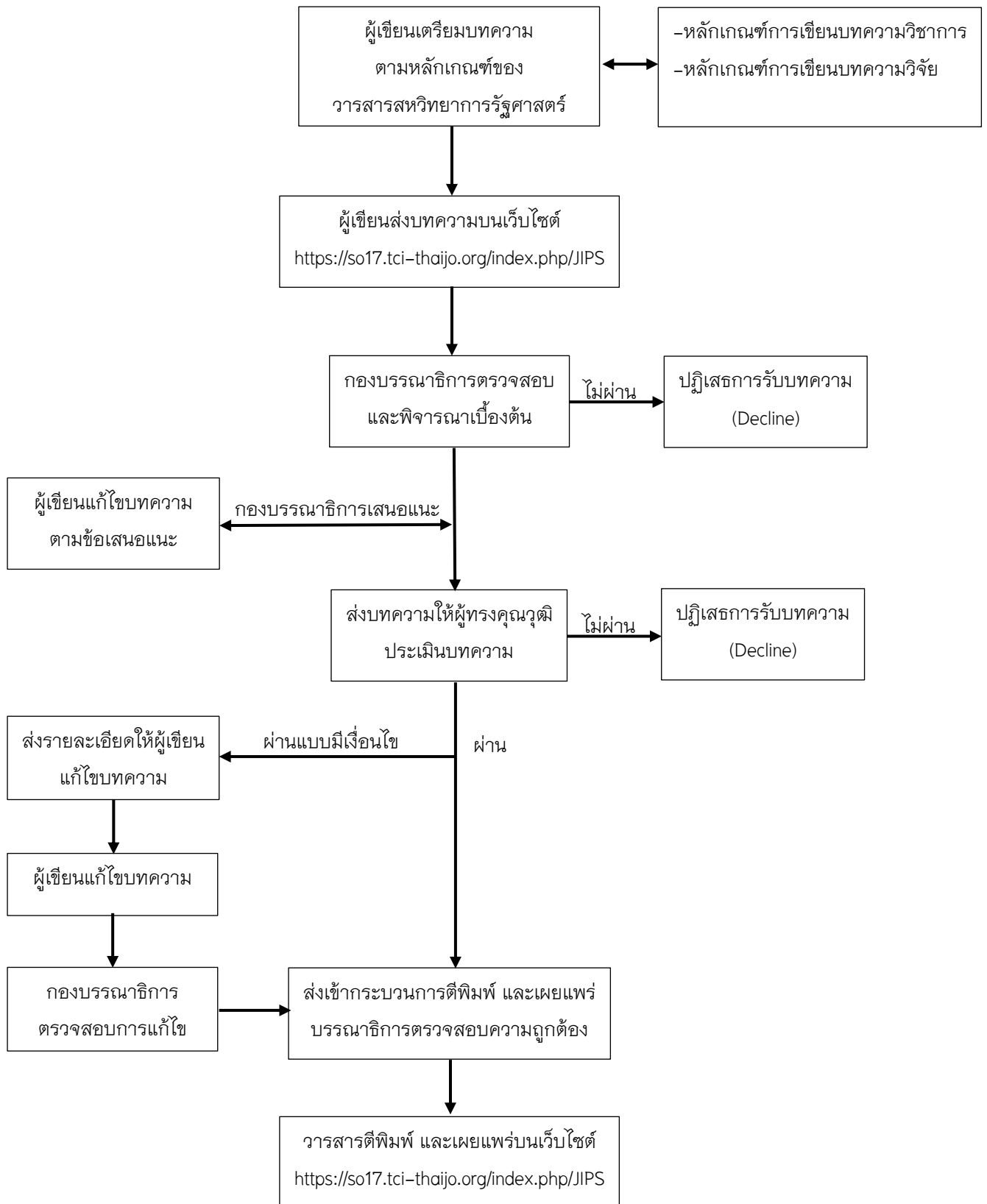
Journal of Interdisciplinary Political Science

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องมีความรับผิดชอบและรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
3. ผู้เขียนจะต้องปรับแต่ง แก๊ไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน” โดยเฉพาะหัวข้อ รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ อันจะนำไปสู่บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเดียวกัน
4. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย คือต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ทางซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 เดือนมกราคม 2566 เป็นต้นไป
5. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อนี้ ขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบพบว่า มีบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความปรากฏอยู่ ทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
6. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
7. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป รวมทั้งต้องอ้างอิงจากรูปแบบการอ้างอิงของบทความ โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตามรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้
8. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรือ อาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ

9. ผู้เขียนควรระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และควรระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)

10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

11. ผู้เขียนไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้นเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ใน เอกสารอ้างอิงด้วยว่าเป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

มาตรฐานทางจริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแล และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับผู้พิมพ์หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ทางซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thajjo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% เป็นต้น

3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มี conflict of interest เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของตนเอง(บรรณาธิการหรือหัวหน้ากองบรรณาธิการ) อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น

4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้เช่น โปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด

8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาความสามารถของกองบรรณาธิการ และควรมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของแต่ละท่าน

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

13. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจน หรือระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัด หรือมีคุณวุฒิหรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่องหรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไป

ในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด

2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ แนะนำความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง รวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน

3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ รวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว

4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ

5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย

6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง

บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสาร รวมทั้งผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย ไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% โดยมีผลตั้งแต่ เดือน มกราคม 2566 เป็นต้นไป

การจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 – 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ภาษาไทยใช้ตัวอักษรแบบ TH Niramit AS ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัด พร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนาเช่นตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุชื่อต้นสังกัด หรือชื่อหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำตอบทคัดย่อ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 – 5 คำ)

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

7) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย
- 4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- 5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- 6) กรอบแนวคิดการวิจัย
- 5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ซึ่งให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 8) องค์ความรู้ใหม่ ระบุองค์ความรู้ที่ได้อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการสังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุม เข้าใจได้ง่าย
- 9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ
- 10) ข้อเสนอแนะ
 - (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
 - (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา (Knowledge)
ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป (Conclusion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (References)

ระบบการอ้างอิง

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสารเพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียนและเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, 2554)
- 2) ผู้แต่ง 1 – 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหาสุทิตย์ อาภากรโร และ เขมณัฏฐ์ อินทรสุวรรณ, 2553) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (สมภาร พรหมทา, 2548; ธนิต อยู่โพธิ์, 2550)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (สนิท ศิริดำแดงและคณะ, 2548)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพญฺชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Keown, 2003)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Hersey & Blanchard, 2000) และให้ใช้เครื่องหมายอฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Keown, 2003; Hersey & Blanchard, 2000)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Kaiser et al., 2008)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิมพ์

รายการสำนักพิมพ์/โรงพิมพ์ กรณีเป็นสำนักพิมพ์หรือบริษัทให้คงไว้เฉพาะชื่อ ดังตัวอย่าง

- 1) บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด ใช้ 21 เซ็นจูรี
- 2) สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 3) กรณีที่เป็นโรงพิมพ์ให้ใช้รูปแบบเต็ม เช่น โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

(2) บทความในหนังสือ

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ. /ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ)./ชื่อเรื่อง./ (เลขหน้าที่ย่าง)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง: พระสมชาย ปโยโค (ดำเนิน). (2554). การประยุกต์ใช้สัมมาวาจาเพื่อการบริหารงานของผู้ว่า. ใน พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส (บรรณาธิการ). *พุทธธรรมกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ*. (หน้า 10-12). กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.

(3) บทความจากวารสาร

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่/(ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง:

อรชร ไกรจักร. (2560). พุทธวิธีสร้างความเข้มแข็งทางอารมณ์ของพยาบาลวิชาชีพ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 1(2), 75-86.

กัญญาวิรี มหาสนธิ. (2562). การเปรียบเทียบส่วนประสมทางการตลาดเพื่อตัดสินใจเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.). *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 2(3), 1-10.

Mogkaew, P. (2019). Construction of Dhammanamai Principles in Treatment of Thai Traditional Medicine of Prongmadaue Community, Muang District, Nakhonpathom Province. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 2(3), 45-58.

(4) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน ชื่อสารานุกรม./ (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง).
สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง:

สนม ครุฑเมือง. (2530). *หม้อคอคควาย*. ใน สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขตหัวเมืองฝ่ายเหนือ, (หน้า 274-275). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.

McNeil, D. W. et al., (1994). *Anxiety and fear*. In Encyclopedia of human behavior. (Vol.1, pp. 151-163). San Diego: Academic Press.

(5) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้า.

ตัวอย่าง:

ทวี มีเงิน. (26 สิงหาคม 2556). โกงแหวด 4 พันล้าน. *ข่าวสด*, 8.

(6) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ: ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์./ (ระดับวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง:

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเปราะบางของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneeekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok* (Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to Apply to Solve Doing work Employees of Electricity Generating Authority of Thailand* (Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province* (Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.

(7) สัมภาษณ์

รูปแบบ: ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์./ (ปี)./ตำแหน่ง./สัมภาษณ์, วัน เดือน.

ตัวอย่าง:

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), ศ.ดร. (2558). อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 18 เมษายน.

(8) สื่อออนไลน์

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี./จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง :

พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาบุญโญ). (1 พฤษภาคม 2555). การจัดการศาสนาและวัฒนธรรมในอุษาคเนย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2556, จาก [https://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?Article_id=1304 & articlegroup_id=274](https://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?Article_id=1304&articlegroup_id=274).

Doyle, M. W. (22 June 2004). *Liberal Internationalism: Peace, War and Democracy*. Retrieved September 2, 2013, from [https://www. Nobelprize.org/nobel_prizes/themes/peace/doyle/index.html](https://www.Nobelprize.org/nobel_prizes/themes/peace/doyle/index.html)

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรโกศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถาพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็ผลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

- Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.
- Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to apply to solve doing work Employees of Electricity Generating Authority of Thailand*(Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131–140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

รูปแบบการนำบทความลงตีพิมพ์ในวารสาร

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตาราง หรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์ภาพ สกุล *.PDF*.JPG*.GIF หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 15 หน้า (รวมบทคัดย่อ ภาพ ตารางและเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อรับการตีพิมพ์

การส่งบทความในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ตามเว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so17.tci-thaijo.org/index.php/JIPS/index>

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ

2) บทนำ

3) วัตถุประสงค์การวิจัย

4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา

6) กรอบแนวคิดการวิจัย

5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ

7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับ กรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปร ที่ศึกษาทั้งหมด

8) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ระบุองค์ความรู้ที่ได้อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการ สังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุม เข้าใจได้ง่าย

9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ

10) ข้อเสนอแนะ

(1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

(2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

11) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้าย บทความ

ตัวอย่างการเขียนบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

1 นิ้ว

1 นิ้ว

0.79 นิ้ว

TH Niramit AS
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง
Title

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

14 Point

สังกัด¹
สังกัด²
สังกัด³
Affiliation¹
Affiliation²
Affiliation³

14 Point

E-mail: ¹.....; ².....; ³.....
Tel.....

บทคัดย่อ

18 Point Bold

16 Point

.....
.....
.....
.....

16 Point Bold

คำสำคัญ: 1.....; 2.....; 3.....

16 Point

Abstract

18 Point Bold

16 Point

.....
.....
.....
.....

16 Point Bold

Keywords: 1.....; 2.....; 3.....

16 Point

1 นิ้ว

บทนำ } 18 Point Bold

16 Point

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ (practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมาได้มีการค้นพบอะไรบ้าง และค้นพบโดยใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็นอย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนวทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะเขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 18 Point Bold

16 Point

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา
3. เพื่อศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 18 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม } 18 Point Bold

16 Point

เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของความรู้นี้ได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

1.
2.
3.

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้
ในการวิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย } 18 Point Bold

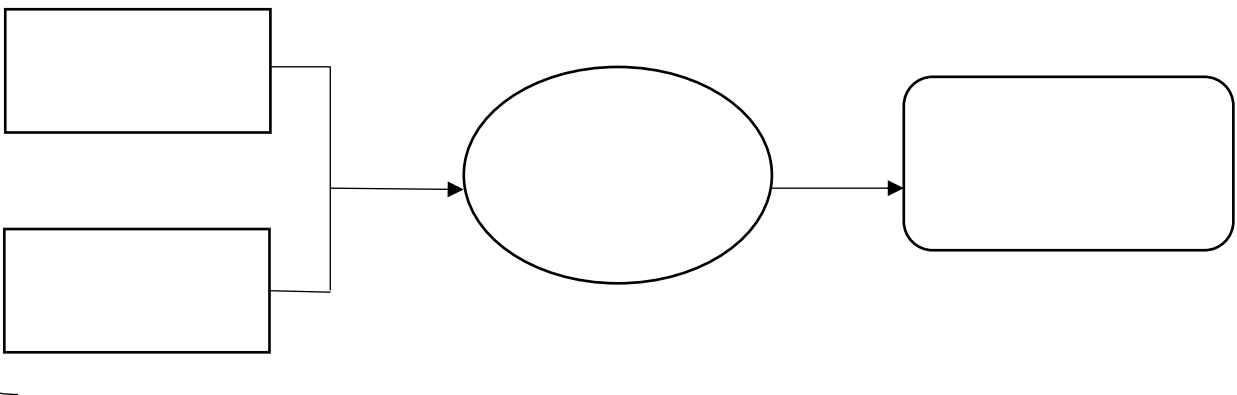
งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ
.....ประกอบด้วย..... โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขียนตัวแปรอิสระ

กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม

16 Point

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย } 18 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย } 18 Point Bold

16 Point

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า.....

อภิปรายผลการวิจัย

18 Point Bold

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

.ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารแนบสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

.ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

.ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย }

18 Point Bold

ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัย การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

สรุป }

18 Point Bold

สรุปในภาพรวมของบทความ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ } 18 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้
กับ โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัย
ครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

เอกสารอ้างอิง } 18 Point Bold

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์
ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นัทรชัย นาถ่าพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการ
การศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171–178

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความไม่เป็นพลเมืองของ
นักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎี
บัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน
2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem
Prevention Learning Center: A Case of Thorraneeekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok* (Doctoral
Dissertation). National Institute of Development Administration. Bangkok.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ

2) บทนำ

3) เนื้อเรื่อง แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ

4) องค์ความรู้จากการศึกษา ระบุง่องค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย

5) บทสรุป

6) เอกสารอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

1 นิ้ว

1 นิ้ว

0.79 นิ้ว

TH Niramit AS
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง
Title

16 Point Bold { ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

14 Point { สังกัด¹
สังกัด²
สังกัด³
Affiliation¹
Affiliation²
Affiliation³

14 Point { E-mail: ¹.....; ².....; ³.....
Tel.....

บทคัดย่อ } 18 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold คำสำคัญ: 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Abstract } 18 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold Keywords: 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

1 นิ้ว

บทนำ } 18 Point Bold

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือ
ทฤษฎีมารองรับ).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อหา 1 } 18 Point Bold

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อหา 2 } 18 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฯลฯ

องค์ความรู้จากการวิจัย } 18 Point Bold

16 Point

ระบุงค์ความรู้อื่นเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ
แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

สรุป } 18 Point Bold

16 Point

สรุปในภาพรวมของบทความ

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง } 18 Point Bold

16 Point

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์
ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรม
การศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

- สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thoraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration. Bangkok.
- Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to apply to solve doing work Employees of Electricity Generating Authority of Thailand*(Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131–140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., and Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.